

No.956 ประจำวันที่ 25 มีนาคม-1 เมษายน 2560

|| เกบ ลอย ด้ |

ไทยโพสต์

**ภารกิจร้อน
ก่อนพัวฯ สดง.
หมดวาระ**

พิศิษฐ์ สีสาวชิโรภาส

หนึ่งในองค์กรอิสระที่มีบทบาทเป็นข่าวมากที่สุดในยุค คสช.หลายคนย่อมนึกถึง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ที่มี พิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส เป็นผู้ว่าการ อย่างเช่นช่วงนี้ก็มีกรณีการให้กรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีการขายหุ้น ชันคอร์ปจากทักษิณ ชินวัตร หรือกรณีการทำหนังสือให้กรมสรรพากรตรวจสอบการเสียภาษีของอดีตนายกรัฐมนตรี-อดีตรัฐมนตรี 60 คน และการเตรียมเข้าตรวจสอบการจัดซื้อเรือดำน้ำ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม 10 เม.ย.นี้ พิศิษฐ์-ผู้ว่าฯ สตง. จะอายุครบ 65 ปี จึงต้องพ้นจากตำแหน่งผู้ว่าฯ สตง. เพราะ พ.ร.บ.ตรวจเงินแผ่นดินที่บังคับใช้อยู่ปัจจุบัน ให้ผู้ว่าฯ สตง.อายุต้องไม่เกิน 65 ปี แต่บางฝ่ายก็กำลังรอจับตากันอยู่ว่าจะมี เซอร์ไพรส์ต่ออายุให้พิศิษฐ์ทำหน้าที่ต่อไปผ่านการออกมาตรา 44 หรือไม่ในช่วงเปลี่ยนผ่าน ก่อนจะมีผู้ว่าฯ สตง.คนใหม่มาทำงานอย่างเป็นทางการ

พิศิษฐ์ เปิดห้องทำงานในตึก สตง.ระหว่างการให้สัมภาษณ์พร้อมกับพาชมห้องทำงาน ที่มีกล่องเอกสารขนาดใหญ่จำนวนมากหลายลังในห้อง โดยบอกว่าตอนนี้เริ่มทยอยเก็บเอกสาร สิ่งของต่างๆ ลงใส่กล่องเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ สตง.นำไปเก็บไว้ ขณะนี้ของส่วนตัวเองอย่างก็เริ่มทยอยเก็บและเตรียมขนออกไปแล้ว แต่ช่วงเวลาที่เหลือก่อนจะพ้นจากตำแหน่ง ที่เหลืออยู่ไม่กี่วัน ก็เร่งเคลียร์งานค้างค่างต่างๆ ให้เรียบร้อย

..ผมอายุครบ 65 ปี วันที่ 10 เมษายน 2560 ซึ่งในกฎหมายประกอบ ธน.ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินในปัจจุบันในส่วนที่ยังบังคับใช้อยู่ ก็ต้องอาลาตำแหน่งวันที่ 10 เมษายน ก็เป็นเรื่องที่ต้องเป็นไปตามวาระ ก็คิดว่าที่เราทำงานมาในฐานะข้าราชการประจำ 38 ปี แล้วก็มาเป็นที่ปรึกษา สตง.โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนอยู่ 2 ปี แล้วก็มาทำหน้าที่ผู้ว่าฯ สตง. 2 ปีเศษ รวมแล้วนับถึงปัจจุบัน ก็เท่ากับทำงานมา 41 ปี

“เราก็ได้ทำงานให้เกิดคุณค่า คิดแค่นี้เราก็รู้สึกได้ว่า ประวัติศาสตร์ชีวิตก็น่าจะว่างเปล่า”

พิศิษฐ์ ที่เป็นอดีตรักษาการผู้ว่าฯ สตง. 1 สมัย และผู้ว่าฯ สตง.เต็มตัวในปัจจุบัน บอกว่าหลักคิดในการทำงานคือ ถ้าเราทำงานแล้วรักษาผลประโยชน์บ้านเมืองได้ มันก็เป็นสิ่งที่น่าจดจำ ซึ่งชีวิตหลังจากนี้อยู่ตรงไหนก็คือคนไทย หากเราทำหน้าที่แล้วไม่เบียดเบียนใคร เหนือนี้เราก็ได้ตอบแทนบุญคุณแผ่นดินแล้ว จากนั้นไปเราจะเป็นอะไร ก็ขอให้เป็นพลเมืองดีของบ้านเมืองก็แล้วกัน

พอถามถึงว่าทำงานใน สตง.มารวม 38 ปี ภูมิใจงานด้านการตรวจสอบเรื่องไหนมากที่สุด พิศิษฐ์ บอกว่า งานตรวจสอบ สตง.มีหลายด้าน เรื่องไหนที่เราทำแล้วเกิดคุณค่า รักษาและป้องกันไม่ให้คนทำผิด ไม่ให้เงินหลวงเสียหาย ทุกเรื่องเป็นสิ่งที่เราน่าพอใจ อย่างไรก็ตามหลัง 10 เม.ย. การบริหารงานใน สตง.ทุกอย่างก็ดำเนินไปตามระบบ กฎหมาย เพราะก็จะมีรักษาการผู้ว่าฯ สตง.มาทำหน้าที่ตามระเบียบ กฎเกณฑ์ที่วางไว้ เรื่องนี้ไม่มีประเด็นปัญหาอะไร เพราะอย่างทุกวันนี้เวลาผู้ว่าฯ สตง.ไปต่างจังหวัดก็มีคนรักษาการ เป็นลักษณะงานอัตโนมัติที่ได้มีการออกคำสั่งไว้แล้วตามระเบียบของ สตง.และกฎหมายบริหารราชการแผ่นดินที่ผู้ว่าฯ จะต้องตั้งรักษาการไว้ คือระบบราชการต้องไม่ว่างเว้นผู้บริหารอยู่แล้ว ปัจจุบันมีการมอบหมายไว้ก็คือ นายมณฑิร เจริญผล รองผู้ว่าฯ สตง. ซึ่งใครขึ้นมาทำหน้าที่ก็ต้องทำบทบาทผู้ว่าฯ สตง.กันไป

วกกลับไปคุยกันถึงเรื่องงานร้อนๆ ของ สตง. ไล่กันตั้งแต่ประเด็นเรื่องการเรียกเก็บภาษีทักษิณ ชินวัตร กรณีขายหุ้นชินคอร์ป เรื่องนี้ พิศิษฐ์ ย้ำชัดๆ กันอีกรอบว่า จากผลการหารือร่วมกันของฝ่ายต่างๆ เมื่อ 12 มี.ค. ที่ทำเนียบรัฐบาล กรมสรรพากรก็ได้รับในหลักการและเหตุผลของมาตรา 61 ประมวลรัษฎากรว่า ยังสามารถเรียกเก็บได้ภายในอายุความ 10 ปี กรมสรรพากรก็มีหน้าที่ให้เจ้าพนักงานไปประเมินเพื่อไปจัดเก็บ ขั้นตอนต่อไปกรมสรรพากรก็ต้องไปแจ้งประเมินให้ผู้มีเงินได้ เจ้าของเงินได้ที่แท้จริงต้องมาเสียภาษี หากไม่มาเสียก็ต้องยื่นอุทธรณ์ ซึ่งก็จะแจ้งเตือนช่วงเวลาในการยื่นอุทธรณ์ไว้ด้วย หากยื่นแล้วค่าโต้แย้งเพื่ออุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก็ต้องฟ้องไปตามกระบวนการ เพื่อให้สุดท้ายแล้วศาลเป็นผู้ชี้ขาด เราจะได้ไม่ต้องมาตีความกันเอง วิธีการทางกรมสรรพากรเขารู้อยู่แล้ว ก็ต้องทำไป ถูกผิดก็รับผิดชอบกัน

ผู้ว่าฯ สตง. ย้ำว่า แม้ทักษิณ ชินวัตรจะอยู่ต่างประเทศ แต่การประเมินภาษีดังกล่าวไม่มีปัญหา เพราะวิธีการทางกฎหมาย ถ้าผู้ที่ต้องรับหนังสือแจ้งประเมินไม่อยู่ มีภูมิลำเนาที่ไหน ก็ตามไปที่นั่น เจ้าตัวไม่อยู่ก็ติดเอกสารไว้ที่แห่งนั้นก็ถือว่าได้แจ้งแล้ว ไม่เช่นนั้นก็คงไม่ต้องแจ้งกันเลย เพราะในกรณีถ้าไม่กลับมาเลยเราก็คงแจ้งไม่ได้ เมื่อนำเอกสารแจ้งไปปิดประกาศไว้ที่บ้านก็ต้องถือว่ารู้แล้ว ส่วนเมื่อคดีเข้าสู่ศาลก็เป็นเรื่องกระบวนการของศาลไปแล้ว ไม่เกี่ยวกับอายุความอะไรแล้ว

ถามความเห็นกรณีคนในรัฐบาลบอกว่าเรื่องนี้เป็นอธินาหารทางกฎหมาย ทำให้ฝ่ายคนในตระกูลชินวัตรและพรรคเพื่อไทยย้อนแย้งว่า เป็นการเอาอธินาหารกฎหมายมาเล่นงานทักษิณ พิเศษณ์ ตอบว่า เราไม่อาจไปวิจารณ์ได้ เพราะว่าเราคือหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ เราก็มิจัดยื่นของเราก่อนที่รัฐจะพึงได้รับ หากจัดยื่นไม่เหมือนกัน แล้วจะไปวิจารณ์มันก็คงไม่ได้ข้อสรุป แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ต้องยื่นหยัดในการรักษาประโยชน์ส่วนรวม

รับลูกตรวจภาษีไอ้ค-เอ็ม-แอมเฟิลริช

ส่วนที่ แก้วสรร อติโพธิ-อดีตกรรมการ คตส. ออกมาระบุผ่านบทความเรื่องการเก็บภาษีหุ้นชินคอร์ปอเรชั่น โดยแนะนำให้มีการหยิบยกสำนวนประเมินภาษีแอมเฟิลริชที่ขายหุ้นให้นายพานทองแท้ และนางสาวพินทองทา ชินวัตร ที่จะหมดอายุความในเดือน มิ.ย. ขึ้นมาใหม่ เพราะมีโอกาสชนะสูงมาก โดยมีจำนวนภาษีกว่า 20,000 ล้านบาท ท่าทีจาก ผู้ว่าฯ สดง. ต่อกรณีดังกล่าว เขาบอกว่าเบื้องต้นเท่าที่จำได้ ประเด็นนี้ คตส.เคยมีมติ แล้วต่อมาก็มีการถอนเรื่องไป ดังนั้น สดง.ต้องขอเอาเรื่องมาพิจารณา ก่อน ต้องไปเช็กดู ถ้ามันทำได้จริง ทำไม่เสี่ยงส่วนใหญ่ใน คตส.ตอนนั้นไม่ทำ เราก็ต้องดูข้อเท็จจริงในสำนวนเรื่องเดิมเสียก่อน ว่ามันอาจเป็นเรื่องเดียวกันกับที่เราคุยกันอยู่ตอนนี้ แต่มุมมองอาจต่างกัน ไป ตอนนั้นเจ้าหน้าที่ของ สดง.กำลังไปเบิกสำเนาย้อนหลังที่เก็บไว้อย่างดีมาตรวจดูแล้ว ถ้าทำได้ โดยหน้าที่ เราก็ต้องทำหน้าที่รักษาประโยชน์ ก็ต้องแจ้งและชี้ประเด็นไปให้กรมสรรพากรเหมือนกับบอกให้เขารู้ แต่ตอนนี้เรายังบอกไม่ได้

จากเรื่องหุ้นชินคอร์ป-แอมเฟิลริช ย้อนกลับมาคุยกันเรื่องที่ สดง.ส่งเรื่องให้กรมสรรพากรทำการตรวจสอบการเสียภาษีของ 60 อดีตรัฐมนตรีในรัฐบาลอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ประเด็นดังกล่าว ผู้ว่าฯ สดง. แจกแจงว่า นอกจากตรวจสอบหุ้นชินฯ เกี่ยวข้องกับนักการเมืองแล้ว เราก็บอกว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ว่า สดง.ตรวจแค่คนคนเดียวแบบเฉพาะเจาะจง ความจริงแล้ว สดง.ยังมีการตรวจสอบนักการเมืองอื่นๆ อีก แต่ไม่เกี่ยวกับชื่อหุ้นขายหุ้น แต่ตรวจสอบฐานะการเงิน

เพราะเมื่อมีฐานะการเงินมากก็ต้องเสียภาษี แต่เราดูแล้วยังเสียภาษีน้อยอยู่ จะด้วยเหตุผลว่า ยืนยันไม่ครบ หรือว่าเข้าใจผิด เช่น ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ไม่ต้องนำมารวมยื่น ก็ทำให้รายได้มันต่ำไป แบบนี้ก็ต้องเสียเงินเพิ่มเบี้ยปรับไปตามกระบวนการ แต่เราไม่ได้บอกว่า 60 คน หรือ 113 คน หนีภาษี ไม่ใช่ แต่บอกว่าหากเสียไม่ครบ ก็ให้มาเสีย หากตอนนี้รู้ตัวก็ยังมีมาเสียทัน ก็ให้เสียภาษีบวกกับเงินเพิ่ม โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ หากว่ามาเสียเอง แต่ถ้าโดนหมายเรียกแล้วต้องเสีย ก็จะต้องจ่ายเบี้ยปรับ นอกเหนือจากเงินเพิ่มและภาษีด้วย

การตรวจสอบเรื่องพวกนี้ มันไม่ใช่เรื่องการเมือง แต่เป็นเรื่องการตรวจสอบตามขั้นตอนของกฎหมายจริงๆ แล้วโดยนโยบายของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เราไม่ได้ตรวจสอบแค่ักการเมือง เราตรวจสอบอาชีพอื่น รวมถึงคหบดีที่มีฐานะร่ำรวย ติดอันดับท็อปเท็น เราก็มารู้ว่า ปีหนึ่งๆ เสียภาษีกันจำนวนเงินเท่าใด รายได้ที่เขาได้มาแต่ละปี แล้วเขาเสียภาษีครบถ้วนหรือไม่

...บางคนอาจถามว่า แล้ว สดง.ไปยุ่งเกี่ยวอะไรด้วยกับเรื่องการเสียภาษีจริงๆ แล้ว สดง.ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี แต่เรามุ่งไปที่ว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บ เขาได้จัดเก็บโดยครบถ้วน เป็นธรรมหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกต้องครบถ้วน เราก็ต้องเตือนให้เขารู้ว่าคุณมีหน้าที่คุณต้องไปเก็บ หากเขาทำตามเรา รัฐก็มีรายได้เพิ่มขึ้น เพียงแต่คนที่ถูกตรวจสอบก็อาจต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติ เพราะเรื่องภาษีอยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรม บนหลักว่า ใครมีรายได้เยอะก็ต้องเสีย ใครมีรายได้น้อยก็ต้องเสีย ตามอัตราตามสัดส่วน ถือว่าเป็นธรรมที่สุดแล้ว ดังนั้นหากยังมีใครบางคนยังไม่ได้เสีย ขาดตกบกพร่องอะไรก็ไปแก้ไขได้

เมื่อถามถึงกรณีมีข้อสงสัยว่า อย่างบางกรณีนักการเมืองที่ยื่นบัญชีต่อ ป.ป.ช. เช่นก่อนเป็น รมด.มีบ้านราคา 10 ล้าน พอพ้นจากตำแหน่งผ่านไป 5 ปี ราคาเพิ่มขึ้นเช่นเป็น 20 ล้าน แบบนี้ถือว่ามียาได้มากขึ้นหรือไม่ พิเศษณ์ อธิบายหลักคิดของ สดง.ให้กับคนที่มิข้อสงสัยให้ฟังว่า สดง.กำลังพูดถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้เพิ่มขึ้น ปริมาณเพิ่มขึ้น ไม่ใช่มูลค่าเพิ่มขึ้น ที่พูดมา อันนี้คนละอย่างกับเรื่องซื้อขายหุ้น อย่างเรื่องซื้อขายหุ้น ถ้ามีกำไร กำไรตรงนั้นคือรายได้ แต่ในการแสดงบัญชีทรัพย์สิน เขาพูดถึงเรื่องทรัพย์สินที่เป็นตัวเป็นตน เช่น เป็นใบหุ้น เงินฝาก หรือเช็ค บ้าน ที่ดินคำว่าทรัพย์สินเพิ่ม ถ้าเป็นที่ดิน ก็หมายถึงว่ามีที่ดินเพิ่มขึ้น ไม่ใช่มูลค่าที่ดินเพิ่มขึ้น

- เช่นตอนเข้ารับตำแหน่งมีเงินฝาก 50 ล้าน พอพ้นจากตำแหน่งยื่นอีกที่มีเงิน 70 ล้าน?

ใช่ แบบนี้คือมีทรัพย์สินเพิ่ม เงิน 20 ล้านก็คือเงินที่เพิ่มขึ้น หลักก็คือ เมื่อมีทรัพย์สินเพิ่ม แสดงว่าต้องมีรายได้มาก่อน ใช่ไหม อยู่ดีๆ เราจะมียอดมาได้อย่างไร ถ้าของเขาริจาคให้ ก็เป็นอีกแบบหนึ่ง หรือรับของแจกที่มีมูลค่าไม่เกิน 3 พันบาท ก็อีกแบบหนึ่ง แต่โดยทั่วไป เมื่อมีทรัพย์สินเพิ่ม เราต้องสันนิษฐานว่า เอาเงินไปซื้อ หรือหนี้สินลดลง แสดงว่าต้องเอาเงินไปชำระ ถามว่าแล้วเอาเงินมาจากไหน ก็แสดงว่าต้องมีรายได้

หลักตรงนี้ก็คือ มีเงินได้ ต้องเสีย ทรัพย์สินก็ต้องมาจากเงินได้ หรือว่าไปกู้เงินมา ก็แล้วแต่ ก็ต้องแสดงเหตุผลมา หลักก็คือเราไปดูว่า ทำไมทรัพย์สินเพิ่ม แล้วหนี้สินลดลง แล้วทรัพย์สินเพิ่ม หนี้สินเพิ่มหรือไม่ ถ้าเราได้ทรัพย์สินเพิ่ม แต่หนี้สินไม่เพิ่ม แสดงว่าเราใช้เงินไปซื้อหรือไม่ก็ต้องแสดงว่ามีคนยกให้ฟรีๆ ก็ต้องบอกว่ามีคนให้ฟรีหรือไม่ แต่ในเมื่อเขาให้ฟรีแล้วมันมีทรัพย์สินเพิ่มหรือไม่ ก็ต้องถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับ ในระหว่างปีภาษีเหมือนกัน แต่ที่ดินที่มีอยู่แล้ว ตอนเข้ารับตำแหน่ง กับตอนพ้นจากตำแหน่ง แล้วราคาที่ดินมันเพิ่มขึ้น มันไม่เกี่ยว เพียงแต่ต้องการจะรู้ว่าทรัพย์สินอะไรเพิ่ม ปริมาณทรัพย์สินเพิ่ม ไม่ใช่ราคาเพิ่ม

...ถ้าเรามีรายได้ร้อยหนึ่งต่อเดือน แต่เราไปซื้อของชิ้นหนึ่งราคาพันบาท แต่ขณะเดียวกัน คุณมีเงินสดอีกหนึ่งพันบาท เท่ากับเงินรายได้ของคุณตามปกติ แสดงว่าทรัพย์สินตัวนี้ ต้องมีรายได้มากกว่าที่คุณแสดงแน่นอน ปัญหาคือว่ามีรายได้มากกว่าที่แสดงไว้หรือไม่ในการยื่นแบบ คุณยื่นแบบไว้เท่าไร คุณถึงได้ของขนาดนี้ ปริมาณทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น มันต้องสัมพันธ์กับรายได้ที่เพิ่มขึ้น นี่คือข้อสันนิษฐานในเรื่องการจัดเก็บภาษี

ตรวจภาษี 60 อดีต รมด.ไม่คืน

ถามเพื่อขอคำตอบให้ชัดว่า สรุปว่า สตง.พบอะไรในบัญชีทรัพย์สินหนี้สินของ 60 อดีต รมด.ถึงส่งเรื่องให้กรมสรรพากร ตรวจสอบการเสียภาษี ผู้ว่า สตง. ตอบว่า เขาไม่ได้มีอะไรผิดปกติ ก็รยตามปกติ ตอนที่ สตง.ขอให้กรมสรรพากรไปตรวจ กรมสรรพากรก็ไปถาม ป.ป.ช.ว่ารายชื้อที่ส่งไป รยตามปกติหรือไม่ ทาง ป.ป.ช.ก็แจ้งกลับไปว่า ก็รยตามปกติ มีที่มาของทรัพย์สิน มีที่มาของรายได้ถูกต้อง แต่มีที่มาของรายได้ถูกต้องไม่ได้หมายถึงว่าจะไม่ต้องเสียภาษี

ยกตัวอย่างเช่น เราไปออกรายการทีวี แล้วสถานีเขาให้เช็คมาหนึ่งใบ ก็จะหักภาษี ณ ที่จ่าย ตรงนี้ เราต้องนำไปแสดงไว้ว่าเป็นรายได้อื่นๆ แต่ ภาษี ณ ที่จ่าย เป็นแค่เครดิต แต่เราไปคิดว่า มันเสียไปแล้ว จะไม่ไปแสดงว่าเป็นรายได้ ใดหรือไม่ ถ้าเราไม่แสดงว่าเป็นรายได้ รายได้ก็จะขาดหายไป เพราะภาษีมันอัตราก้าวหน้า เรามีหนึ่งล้าน มีสองล้าน สามล้าน การเสียภาษีมันต่างกัน เสียถึง 30 เปอร์เซ็นต์ แต่เรากลัวว่าจะเสียถึง 30 เปอร์เซ็นต์ เราเลยไม่ไปแสดง รายได้มันก็เลยมีอยู่ไม่มาก

พอเราไปเจอว่า เสียภาษีน้อย แต่กลับมีทรัพย์สินเพิ่ม เช่น ตอนแรกมีที่ดินแค่แปลงเดียว แต่พอพ้นจากตำแหน่ง กลับมีที่ดินเพิ่มเป็นสิบแปลง ถามว่าได้มาได้อย่างไร หากให้ฟรี ก็ต้องคิดเป็นรายได้ เพราะมันได้รับมาเป็นเงินหรือทรัพย์สิน

หลัง สตง.ส่งเรื่องไปถึงกรมสรรพากร ถึงตอนนี้ก็ยังไม่มีความคืบหน้า เราถึงต้องมาติดตาม แต่บังเอิญยกตัวอย่างแล้ว คนเขาถาม สตง.ก็ต้องบอกว่าเราก็คติดตามอยู่ เพราะหากเข้าไป 1 ปี การย้อนหลังภาษี มันก็หายไป 1 ปี เพราะสิทธิในการเรียกประเมินมันจะหายไปทีละปี ทีละปี ปฏิทินก็เดินหน้าไป ปีสุดท้ายที่เขาพ้นจากตำแหน่งคือปีอะไร หากเราเข้าไป 1 ปี ก็จะหลุดไปทีละปี ทีละปี จนหลุดหมดเลย สุดท้ายการจะเรียกภาษีย้อนหลังมันจะเรียกไม่ได้ จะประเมินย้อนหลังไม่ได้ เพราะก็จะพ้นเรื่องการแจ้งในช่วง 5 ปีไปอีก มันก็จะกลับมาอีกรอบเดิม หากไม่มีการทำอะไร เราถึงต้องเตือน

อันนี้คือเจตนาดี เรากลัวว่ากรมสรรพากรจะทำหน้าที่ไม่ครบถ้วน จะลืมนไป พลาดไป แล้วเกิดความเสียหาย ถ้าภาษีรัฐว่าต้องเก็บ แต่กลับเก็บไม่ครบ แล้วจะต้องรับผิดชอบหรือไม่

ส่วนที่กรมสรรพากรทำหนังสือสอบถาม ป.ป.ช.หลังรับเรื่องจาก สตง. ก็เป็นการถามไปว่า 60 รายชื้อที่ สตง.ส่งชื่อให้ตรวจสอบ ขอให้ ป.ป.ช.ตรวจสอบด้วยว่า ร่ายรอยผิดปกติหรือไม่ มีการอำพรางทรัพย์สินหรือไม่ ทาง ป.ป.ช.ก็ตอบกลับไปที่กรมสรรพากรว่าไม่มีอะไรผิดปกติ พอไม่มีอะไรผิดปกติ ก็แปลว่าต้องมีการไปจัดเก็บ แต่จะเสียหรือไม่ กรมสรรพากรก็ต้องมีการประเมินภาษี เรียกมาสอบถาม เช่น ที่ดินได้มาอย่างไร เขาก็อาจตอบได้ว่า เป็นที่มรดก เพิ่งได้รับมรดก ก็ต้องไปดูต่อว่า มรดกนี้ต้องเสียภาษีหรือไม่ ถ้าไม่ต้องเสียก็แล้วไป แต่ทรัพย์สินมันเพิ่ม เมื่อทรัพย์สินเพิ่มโดยไม่ได้เป็นมรดกก็ต้องถือว่าเป็นรายได้ แต่ผมเข้าใจว่าแม้เป็นมรดก ปัจจุบันก็ต้องเก็บ เพราะถือเป็นรายได้พึงประเมินอย่างหนึ่งจึงต้องไปตรวจ ไม่ใช่ไปเก็บ แต่ให้ไปตรวจก่อน ไปประเมินเพื่อเรียกเก็บ แล้วคนที่ถูกประเมิน เขาก็จะมาชี้แจงเอง เช่น ทรัพย์สินรายได้ตรงนี้ ได้หักไว้ ณ ที่จ่ายแล้ว เลยไม่แสดง ก็ต้องแจ้งไปว่า มันไม่ใช่ คุณต้องแสดงรายการนี้ด้วย ก็สั่งให้ไปเติมใหม่ แล้วไปเสียเงินค่าปรับ แค่นี้แหละ เราก็ได้รายได้เข้ารัฐแล้ว

เรื่องนี้เป็นเรื่องทรัพย์สินเพิ่ม ไม่ใช่มูลค่าทรัพย์สินเพิ่ม กรณีนี้มันต่างกับกรณีหุ้นชินคอร์ป อย่างหุ้นแอมเพิลริชฯ ที่ขายให้พานทองแท้ และพินทองทา ชินวัตร ขายในราคา 1 บาท ทั้งที่ราคาในตลาด 49 บาท อันนี้ข้อกฎหมายตามประมวลรัษฎากร ให้สันนิษฐานว่า ใครก็ตามที่ขายหุ้นต่ำกว่าราคาตลาด แปลว่ามีเงินได้ต้องถูกประเมิน จะได้ไม่หลบภาษี

การที่ไปขายราคา 1 บาท ทั้งที่ราคาขายจริงๆ 49 บาท ถามว่ามีใครโกงขายกันราคาแบบนั้น ก็ไม่มี กฎหมายจึงออกมาว่า ใครที่ขายหุ้นในราคาต่ำ ให้เอาราคาตลาดเป็นตัวรายได้เลย ก็เหมือนกับเป็นการลงโทษคนขาย ว่ามันบ้าหรือเปล่า ไปขายต่ำกว่าตลาด เป็นบริษัท แต่กลับมาขายหุ้นตัวเองต่ำกว่าราคาตลาด มันไม่มี ก็เป็นการหลบเลี่ยง กฎหมายจึงให้ประเมิน ส่วนต่างของราคาตลาด กับที่ขายไปราคา 1 บาท ตรงนี้เพื่อเอามาลงโทษคนขายว่า ที่ขายต่ำกว่าตลาดต้องถูกประเมินมาเป็นรายได้

สรุปการตรวจสอบการเสียภาษีของนักการเมือง หลักคือไปดูว่ามีทรัพย์สินเพิ่ม เช่นมีที่ดินเพิ่ม เมื่อมีที่ดินเพิ่มก็ต้องสันนิษฐานว่ามีรายได้ เพราะของที่มีอยู่มันจะหาจะไม่ได้ แม้จะมีคนยกให้ก็ต้องถือว่าเป็นรายได้ ก็ต้องไปดูคำนิยามของคำว่า รายได้พึงประเมินคืออะไร ที่ก็อาจรวมถึงที่ซึ่งคนเช่ามอบให้ เพราะอย่างที่ดินมันมีราคาขาย ราคาประเมิน

“ยืนยันว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องการเมืองแน่นอน เพราะว่าผู้ถูกตรวจสอบภาษีแม้จะเป็นนักการเมืองหรืออดีตนักการเมือง แต่ก็เป็นพลเมืองที่ต้องเสียภาษี เป็นอาชีพหนึ่งที่ต้องเสียภาษี ไม่ได้มีข้อยกเว้น ที่เราตรวจสอบจับเก็บ เราไม่ได้สนใจว่าเป็นใคร แต่เราสนใจในหลักการว่า ถ้าประกอบอาชีพนักการเมืองต้องมีการแสดงทรัพย์สินหนี้สิน หรือลงทุนทำอะไรไปก็ต้องเสียภาษี มีกฎหมายก็ต้องปฏิบัติตาม ทุกคนอยู่บนบรรทัดฐานเดียวกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติแน่นอน”

จิ๊สรพการสอบภาษีเจ้าสัว-นักธุรกิจ

ถามถึงความคืบหน้าหลังก่อนหน้านี้เคยออกมาระบุว่า สดง.ก็จะมีการตรวจสอบการเสียภาษีของนักธุรกิจ ชนชั้นนำว่ามี ความชัดเจนในการดำเนินการอย่างไร พิเศษรู้-ผู้ว่าฯ สดง. ขยายความไว้ว่า ก็อย่างเช่นคนที่มียาได้มากๆ เราก็ต้องไปดูว่าแล้วปีหนึ่งๆ เขาเสียภาษีได้สัดส่วนกับรายได้ของเขาหรือไม่ อย่างนักการเมืองเราตรวจสอบได้ง่ายเพราะมีการแจ้งบัญชีทรัพย์สิน แต่นักธุรกิจเขาไม่ได้แจ้ง เมื่อมีสถิติว่าคนนี้เป็นระดับที่อุปเทน มีเป็นพันล้านบาท บริษัททำกำไรอะไรต่างๆ เราก็จะได้ให้กรมสรรพากร ไปประเมิน ซึ่งกรมสรรพากรก็ควรคิดแบบเราถ้าคุณมีหน้าที่จัดเก็บ

เช่นถ้ามีเก้าอี้เก้าอี้คนหนึ่งฐานะรวยมาก แต่กลับพบว่าเสียภาษีน้อย คุณจะไม่สงสัยหรือ ก็ต้องไปเรียกเขามาถามว่า เก้าอี้เก้าอี้รายอยู่ทุกวันนี้ รายได้มาจากไหน มีอันไหนยังไม่ได้แสดงในแบบรายการเสียภาษีหรือไม่ มาเสียภาษีเสีย ซึ่งรายชื่อกพวกแบบนี้นั้นก็มีอยู่แล้ว มีการจัดอันดับเศรษฐีอยู่แล้ว

- กรมสรรพากรดำเนินการกรณีที่ว่าไปถึงไหนแล้ว?

พวกนี้เราก็ส่งไป แล้วเราก็คอยดูว่าปีนี้ที่แสดงรายการอยู่ในแบบการเสียภาษี ที่มันเสียน้อยกับความร่ำรวยของเขา แล้วคุณจัดเก็บหรือยัง อันนี้เราก็แยกไปทำ แต่ที่เราพูดขึ้นมาเรากำลังอธิบายว่า มันมีนักการเมืองที่ไม่ได้มีแค่คนเดียวที่ สดง.ตรวจ มีตั้งเกือบ 60 คน แล้วก็ยังมีเศรษฐีอันดับที่อุปเทนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 10 คน มีบริษัทระดับที่อุปเทนไม่ต่ำกว่าสิบบริษัท อย่างนี้เราก็ต้องบอกว่า เออ รายได้ต่อปีของเขา หนังสือพิมพ์ลง แต่ปีหนึ่งๆ เขาเสียภาษีปีละเท่าใด ก็ช่วยไปดูได้ด้วย มันก็ควรเป็นแบบนั้น กรมสรรพากรก็ควรดูแบบนี้ แต่ถ้าเราไปเชื่อตามแบบที่เขายื่นมาแล้วก็บอกว่าจบ แล้วที่หนังสือพิมพ์เขาลงจัดอันดับความร่ำรวย เขาเอามาจากไหน เช่นเดียวกันก็มีบริษัทที่อุปเทนทำรายได้ดีที่สุดในตลาดหลักทรัพย์ฯ หุ้นไม่เคยตก ก็ต้องไปดูเช่นกันว่าแล้วภาษีปีหนึ่งๆ เสียเท่าใด แต่หากบริษัทอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่ค่อยน่าห่วง เพราะผู้ตรวจสอบบัญชีซึ่งตรวจสอบดูครบแน่นอน คงไม่ปล่อยให้หลุด แต่บริษัททั่วไปเราก็ตรวจ

เช่นพวกบริษัทรับเหมา ปีหนึ่งๆ รับเหมาเป็นร้อยโครงการจากภาครัฐ เราก็ไปดูว่าแล้วที่ได้งานรับเหมาไปดังกล่าวว่า ส่วนนี้ไปเสียภาษีหรือไม่ เพราะส่วนใหญ่ไปคิดกันง่ายๆ ว่าหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วไม่ต้องเสีย ไม่ต้องไปแสดงแบบ เพราะหากไปแสดงแบบจะต้องเสียเพิ่ม ก็อาจจะหลบไปได้ เราก็ตรวจจากสัญญาที่เขาทำ แล้วก็ดูเทียบกับภาษีที่เสียว่า รายได้ปีนี้นับรวมทุกสัญญาที่ได้รวมกันแล้วใกล้เคียงกันหรือไม่ พวกนี้เป็นปัญหาทางเทคนิค เราต้องเชื่อเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรว่าเราสามารถดูแลประชาชนได้

ส่วนที่บางคนไปมองว่า สดง.กำลังเล่นบทบาทไล่บี้กรมสรรพากรนั้น พิเศษรู้-ผู้ว่าฯ สดง. ยืนยันว่าต้องดูข้อเท็จจริงประกอบ หากดูแค่เรื่องภาษีหุ้น เรื่องภาษีนักการเมือง ตรวจเจ้าสัว ตรวจห้างดัง แท้จริง ๆ เราตรวจอย่างอื่นด้วย เช่นภาษีศุลกากร อย่างกรณีบริษัทเซฟรอนฯ หรือภาษีสรรพสามิต เช่นเรื่องรถหรู ที่ดังๆ ที่มีเรื่องกันว่าทำไมไม่เก็บภาษี สดง.ก็ไปตามบี้ นี่คือน้ำที่ ซึ่งเราไปตรวจสอบประเมินว่าหน่วยงานจัดเก็บได้ทำหน้าที่หรือไม่ จัดเก็บภาษีครบถ้วนหรือไม่ เป็นการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดเก็บ เราไม่ได้ไปยุ่งกับประชาชน อันนี้อยู่ในกฎหมายตรวจเงินแผ่นดิน

ต่อคำถามที่ว่า คิดว่าคนไทยพยายามเลี่ยงภาษีหรือไม่ ผู้ว่าฯ สดง. เห็นว่า ถ้าเรามองว่าการเลี่ยงภาษีหนึ่งปีต้องทำหนึ่งครั้ง โดยเฉพาะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่เกี่ยวกับภาษีนิตินบุคคล โดยพื้นฐานแล้วผมว่าส่วนใหญ่จะเกิดความไม่รู้ ถ้าคนไหนที่รู้ตัวว่ามีรายได้เยอะก็ช่วยกันเลี่ยงภาษี รัฐจะได้อยู่ได้ อย่าไปบอกว่าเลี่ยงภาษีเยอะแล้วกิจการแย่ ส่วนตัวลำบาก

“เรื่องนี้เป็นเรื่องความเท่าเทียมกัน เป็นเรื่องความเป็นธรรม เพราะมีรายได้เยอะก็ต้องเสียภาษีเยอะ มันก็เป็นธรรมอยู่แล้ว แต่หากไปคิดว่าเราเก่ง เราถึงหาเงินได้เยอะ ความเก่งของเราเลยไม่ต้องเสียภาษี คนอื่นไม่เก่ง หารายได้น้อยกว่าเรา คุณต้องเสียภาษีเพราะคุณไม่เก่ง แบบนี้มันไม่ใช่ เพราะเมื่อคุณมีความรู้ความสามารถทำกำไรได้มาก ก็ต้องเสียเป็นธรรมดา ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองจะไปบริหารจัดการได้อย่างไร”

...ภาษีในแนวนโยบายที่ คตง.เราถือว่าเป็นการสร้างความเป็นธรรม โดยอาศัยการจัดเก็บภาษี ใครมีมากเสียมาก ถามว่าเป็นธรรมหรือไม่ ไม่ใช่ว่ามีมากแล้วจะมาเสียน้อยเท่ากับคนมีน้อย มันก็ไม่ใช่เป็นธรรม ดังนั้นมีมากก็เสียมาก คือความเป็นธรรม ระบบการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานรัฐจะเป็นเครื่องมือในการสร้างความเป็นธรรม ความเท่าเทียมกันได้ จะมาหลบหลีกหลีกเลี่ยงไม่ได้

พอเราถามถึงกรณีในต่างประเทศก็เคยมีคดีดังๆ ที่ใช้การตรวจสอบภาษีเอาผิดคนดังๆ อย่าง "อัล คาโปน" ได้ ในเมืองไทยระบบการตรวจสอบของเราจะสามารถเอาผิดคนที่หนีภาษีมาดำเนินคดีได้หรือไม่ ผู้ว่าฯ สดง. มองว่า ประมวลรัษฎากรของไทยถือว่าก้าวหน้ามากพอสมควร ไม่ได้มีอะไรย่อหย่อนไปจากกฎหมายต่างประเทศเลย เช่นถ้าพบคนที่มีภาระทำเพื่อหนีภาษี ก็เป็นความผิดอาญา มีโทษจำและปรับ จึงไม่ต่างกับต่างประเทศเลย แต่ที่อาจต่างก็คือเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายในบ้านเราต้องถูกประเมิน ติดตาม ตรวจสอบถ่วงดุล มันก็จะดีขึ้น โดยเฉพาะการใช้ดุลยพินิจต้องอยู่บนผลประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์พวกพ้องหรือเกรงอกเกรงใจ อย่างที่บอกเล็กๆ เก็บ ใหญ่ๆ ก้าว แบบนี้ไม่ได้ ต้องไม่มีสิ่งเหล่านี้

อันนี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเรื่องสรรพากร แต่เราหมายถึงทุกภาษีที่ต้องคิดแบบนี้ เช่นยกตัวอย่างท้องถิ่น พวกป้ายอะไหล่เล็กๆ เก็บหมด ป้ายแม่ค้าอะไรก็เก็บภาษีป้าย แต่ไปเจอป้ายใหญ่ ถามว่าทำไมไม่เก็บ เขาบอกว่าเป็นป้ายของแม่ยายนายก (ท้องถิ่น) ซึ่งก็คือเกรงใจกัน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรมเลย

“ใครยังมีหน้าที่ในทางสาธารณะ ยังต้องเป็นแบบอย่างในการเสียภาษี ถ้าทุกคนมีความสำนึก คือไม่ว่ารวยหรือจน ต้องเสียภาษี ความเท่าเทียม ความเป็นธรรมก็จะเกิดขึ้น” ผู้ว่าฯ สดง.ระบุ.

โดย วรพล กิตติธิตวรางกูร

.....

ลุ้นติดตามเพิ่มอำนาจ สดง.

ที่ผ่านมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สดง.) แม้จะมีบทบาทพอสมควรในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดินเพื่อป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน แต่หลายฝ่ายก็ยังมองว่าการทำงานก็ยังเป็นลักษณะยักษ์ไม่มีตะบอง เพราะเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วก็ต้องส่งเรื่องต่อไปให้หน่วยงานอื่นรับไม้ต่อ เช่นหากเป็นคดีเกี่ยวกับนักการเมืองก็ต้องส่งไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช.พิจารณา ที่ก็ต้องมีการมาตั้งกรรมการไต่สวนกันอีก เสียเวลาไปไม่ใช่ไม่น้อยกว่าคดีจะส่งไปให้ัยการและส่งฟ้องต่อศาลหากว่าสำนวนมีมูล คนในสังคมจึงมองว่าควรมีการติดตามปราบโกงให้ สดง.เพิ่มมากขึ้น

พิเศษรู้-ผู้ว่าฯ สดง. พูดเรื่องนี้บนการเล่าให้ฟังถึงความคืบหน้าการพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ... ที่จะออกมารองรับ รธน.ฉบับใหม่ว่า ร่าง พ.ร.บ.ตรวจเงินแผ่นดินที่ สดง.ส่งไปให้กรรมการร่าง รธน.อยู่ระหว่างรอการพิจารณา

...เนื้อหาหลักๆ ถูกเขียนมาเพื่อให้สอดคล้องกับ รธน.ฉบับใหม่ เช่นใน รธน.เขียนไว้ว่ากฎหมายลูกที่จะออกมามีต้องมี มาตราที่เกี่ยวกับการแข่งขัน หรือการระงับยับยั้งการใช้เงินของฝ่ายบริหารที่รัฐจะก่อให้เกิดความเสียหาย เช่นนโยบาย ลดแลกแจกแถม ถ้าการตรวจเงินแผ่นดินเราเห็นว่านโยบายนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินของแผ่นดิน เรา ก็สามารถระงับยับยั้งได้ ก็เขียนให้สอดคล้องกับร่างรธน. ก็เป็นบทบาทใหม่หน้าที่ใหม่ นอกนั้นก็เป็นการกิจหน้าที่แบบ ที่ สดง.เคยทำอยู่แล้ว แต่ร่างที่ส่งไปให้ กรธ.ก็เขียนให้รัดกุมขึ้นตามสถานการณ์

ประเด็นใหม่ที่ถือเป็นไฮไลต์สำคัญก็คือ เขียนให้ สดง.มีอำนาจในการไต่สวนคดีอาญา โดยหลังไต่สวนเสร็จหากมีความ เห็นว่าสำนวนมีมูลก็ให้ส่งสำเนา ผลการไต่สวนไปยังอัยการได้เลย ไม่ต้องส่งกลับไปให้ ป.ป.ช. พิจารณา-ผู้ว่าฯ สดง. พูด ถึงเหตุผลของการเขียนไว้เช่นนี้ว่า ในอดีตเราก็เคยเสนอร่าง พ.ร.บ.ลักษณะเช่นนี้ แต่ตกไปสองครั้งสองคราตอน รัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง แต่เนื่องจากตามร่าง รธน.ฉบับผ่านประชามติ เขียนให้คดีความผิดทุจริตอาญาแผ่นดินให้ส่ง ไปให้ ป.ป.ช. แต่ในร่างที่ส่งไปให้กรธ. เราก็เขียนไว้ด้วยความปรารถนาดีว่าบางเรื่องที่เราส่งไปให้ ป.ป.ช.แล้ว ป.ป.ช.บอกว่าให้ช่วยแบ่งเบาภาระ ก็อาจมอบหมายให้ สดง.ทำหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนแทน

...ถ้าเป็นแบบนี้มันก็จะลดไปหนึ่งขั้นตอน ก็คือเมื่อเราสอบสวนเสร็จแล้วก็ให้ส่งไปที่อัยการ งานก็จะเร็วขึ้น ร่างที่เราส่ง ไปแบบนี้ก็เพื่อหวังไว้ว่าจะช่วยแบ่งเบาภาระงานเท่านั้น โดยคดีอาญาในความหมายตรงนี้หมายถึงคดีที่ สดง.ตรวจพบ เองว่ามีการใช้จ่ายเงินแล้วก่อให้เกิดความเสียหายต่อเงินของแผ่นดิน หรือมีการหาผลประโยชน์ที่มีควรขอด้วย กฎหมาย โดยงานส่วนนี้จะไม่ซ้ำซ้อนกับ ป.ป.ช. แต่จะช่วยแก้ปัญหาความซ้ำซ้อน เพราะการสอบสวนของ สดง.เราก็ ต้องใช้เวลาขุดคุ้ยหาพยานหลักฐาน ข้อเท็จจริง เมื่อเราใช้เวลาไปแล้ว หากต้องไปไต่สวนซ้ำอีกก็จะเพิ่มเวลาไปอีก แต่หากเป็นไปตามร่างที่ส่งไป ก็จะช่วยลดเวลาการเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม แต่ก็แล้วแต่ กรธ.และ สนช.จะพิจารณา

ผู้ว่าฯ สดง. อธิบายประเด็นสำคัญในร่าง พ.ร.บ.ตรวจเงินแผ่นดินที่ส่งไปให้ กรธ.พิจารณาต่อไปว่า ในร่างดังกล่าวที่มี การเขียนไว้ว่า ผู้ว่าฯ สดง.จะต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต เทียบธรรม กล่าวหาญ เป็นกลาง ว่าที่เขียน ไว้เช่นนี้ โดยเฉพาะต้องกล่าวหาญ เป็นกลาง อันนี้เป็นความประสงค์ของผมเอง ว่าคนที่จะมาเป็นผู้ว่าฯ สดง.นั้น เราอาจ ไปเขียนกำหนดคุณสมบัติ กำหนดความสามารถหรือประสบการณ์ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้ว่าฯ สดง.ต้องมีคือความกล้าหาญใน การทำหน้าที่ ต้องไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพล ไม่เกรงกลัวต่อการถูกฟ้องร้อง จะได้เป็นแบบอย่างของผู้นำในองค์กรตรวจสอบอย่างแท้จริง ซึ่ง คง.ก็ควรต้องมีคุณสมบัติแบบนี้เช่นเดียวกัน

“เพราะถ้าผู้ว่าฯ สดง.กลัวอยู่คนเดียว แล้ว คง.บอกว่ากลัวถูกฟ้อง แล้วสิ่งที่เราเหนื่อยมา สิ่งที่เราเหนื่อยมา ก็จะ ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ก็คงต้องถอยกันเป็นแถว หากขนาดหัวแถวยังกลัวถูกฟ้อง ถ้าตรวจแล้วจะบอกว่าอย่าไปเล่น แรงนัก มันไม่ได้”

...สดง.ตั้งมา 102 ปีแล้ว บุคลากรที่อยู่ใน สดง.ไล่มาตั้งแต่เป็นผู้ปฏิบัติการ ผู้ชำนาญการ ข้าราชการพิเศษ ผู้บริหาร ระดับสูง ใช้เวลากันยาวนาน บางคนอยู่กัน 30 ปี ถ้าผู้ปฏิบัติเป็นทหารราบกลับาก แต่ผู้บัญชาการทัพบอกว่าระวังความ ปลอดภัย เพลย์เซฟไว้ก่อน แล้วองค์กรนี้จะอยู่ได้อย่างไร ประชาชนจะไว้วางใจให้องค์กรนี้มารับผิดชอบดูแลรักษาเงิน แผ่นดินได้อย่างไร จึงจำเป็นต้องเขียนเรื่องนี้ไว้ในร่าง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเตือนให้ผู้บริหารระดับสูงของ สดง.ต้องกล้าตรวจสอบในสิ่งที่ถูกต้องให้ปรากฏ เพราะเรื่องการทำงานแล้วถูกฟ้องอะไรเป็นเรื่องธรรมดาและเป็นเรื่อง ห้ามไม่ได้ เพราะถ้ารักษาประโยชน์ทางราชการและประโยชน์ประชาชน เงินแผ่นดินไว้ได้ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดมากกว่า

ถามไปว่า สดง.ที่ทำงานกันแบบนี้ คนในสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคงไม่ค่อยมีเพื่อน เพราะออกมาตรวจทั่วถึง ตรวจสอบหลายเรื่อง เช่นล่าสุดก็มาทั่วถึงการไปดูลานต่างประเทศ พิศิษฐ์ ย้ำว่า เราจะมีแต่เพื่อนที่มีจริยธรรมและมี อุดมการณ์แบบเดียวกับ สดง. แต่เพื่อนกินเพื่อนเที่ยวอาจจะมีทั่วๆ ไป แต่เพื่อนที่มีแนวคิดอุดมการณ์เดียวกันในการรับ ใช้บ้านเมืองจะมีคุณค่ามากกว่า เราอาจจะมีเพื่อนไม่มากนัก แต่เพื่อนของเราทุกคนก็จะให้กำลังใจพวกเรา สิ่งที่สำคัญ กว่าปริมาณ

เพราะเมื่อ สดง.เข้าไปตรวจสอบอะไร ก็เป็นหน้าที่ในการชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องของการใช้จ่ายเงิน ว่ามันก่อให้เกิด ความเสียหายอย่างไร อย่างนายกฯ มีนโยบายช่วงนี้ไม่อยากให้ข้าราชการเดินทางไปต่างประเทศ แม้ไม่ใช่คำสั่งเด็ด ขาด แต่เป็นเรื่องที่มีประโยชน์ เราก็ต้องปฏิบัติ แต่บางคนก็หลีกเลี่ยงเช่น ไม่ให้ไปต่างประเทศ ก็ข้ามไปนอนชายแดน แล้วก็สร้างหลักฐานว่านอนอยู่ในประเทศไทย แบบนี้ถ้าถูกตรวจเจอก็ต้องรับกรรม แล้วเป็นกรรมใหญ่มากถ้าทำกับเงิน ของแผ่นดิน.